

Izhaja trikrat na teden, in sicer v torek, četrtek in soboto ob 4. uri popoldne ter stane po pošti poštomana ali v Gorici na dom pošiljana:

vso leto 15 K
3/4 10 „
1/2 5 „

Posamične številke stanejo 10 vin.

„SOČA“ ima naslednje izredne priloge: Ob no-
vetu „Kašipot po Goriškem in Goriščanskem“ in
Kašipot po Ljubljani in kranjskih mestih“, dalje dva-
v letu „Vozni red železnice, parnikov in poštne
ter mesečno prilogo „Slovenski Tehnik“.

Naročnino sprejema upravnništvo v Gosposki ulici
7. l. nadstr. v „Goriški Tiskarni“ A. Gabršček
naročila brez doposlane naročnine se ne oziramo.
Glasila in poslanice se računijo po Pedit-vistali: če
1-krat 16 v, 2-krat 14 v, 3-krat 12 v vsaka
večkrat po dogodbi. Večje črke po prostoru.
Reklame in spisi v uredniškem delu 30 v vrsta. Za
in vsebino oglasov odklanjamo vsako odgovornost.

SOČA

„Vse za narod, svobodo in napredek!“ Dr. K. Lavrič.

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič v Gorici.

— Telefon št. 83. —

»Gor. Tiskarna« A. Gabršček (odgov. J. Fabčič) tiska in zal.

Uredništvo

se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v Gorici v I. nadstr.
Z urednikom je mogoče govoriti vsak dan od 8. do 12.
dopoludne ter od 2. do 5. popoldne; ob nedeljah in
praznikih od 9. do 12. dopoldne. Upravnništvo se na-
haja v Gosposki ulici št. 7 v I. nadstr. na levo v tiskarni.

Naročnino in oglase je plačati loco Gorica.
Dopisi naj se pošiljajo le uredništvu.

Naročnina, reklamacije in druge reči, katere ne
spadajo v delokrog uredništva, naj se pošiljajo le
upravnistvu.

„PRIMOREC“ izhaja neodvisno od „Soče“ vsak
petek in stane vse leto 3 K 20 h ali glid. 1-60.

„Soča“ in „Primorec“ se prodajata v Gorici v
naših knjigarnah in teh-le tobakarnah: Schwarz v Šolski
ul., Jellersitz v Nunki ul., Ter. Leban na tekalšču Jos
Verdi, Peter Krebelj v Kapucinski ulici, I. Bajt v po-
kopališčni ulici, I. Matijassi v ulici Formica, I. Hovaški
v Korenski ulici št. 22; v Trstu v tobakarni Lavrenčič
na trgu della Caserma.

Kmetska stranka na Goriškem.

Slovensko kmetско ljudstvo na
Goriškem, ki je bolj naprednega duha,
je postavljeno pred nevarno skušnjavo:
ali hoče ostati pod zastavo narodno-
napredne stranke, ali ločiti se od nje
in iti svoja pota pod docela novim
praporom »slovenske kmetске stranke«.

13. t. m. so imeli »pri Jeleni« v
Gorici prvo zborovanje, katero je skli-
kal — odvetnik dr. Alojzij Franko.
Prisostili so odbor petorice mož, ki naj
nastavijo — program. Do tega zboro-
vanja niso pripravili prav ničesa, da je
večina udeležnikov odnesla le neugodne
vtise in malo vere v organizatorske
posobnosti tistih, ki se postavljajo na
novo gibanje.

Dr. Franko je utemeljeval po-
sebe nove stranke. Njegov govor
nam pred seboj v točnem stenogramu.
Pričakoval sem, da se vsaj on, ki je
sklicaval zborovanje, povzdigne od pu-
blega frazerstva vsaj do jedne pozi-
tivne misli, ki bi ga mogla varovati
od samičenja, da išče v demagoštvu la-
vorov venec kmetскеga rešenika. Isto
pričakovali gotovo tudi mnogi ude-
leženci, kajti — tako so mi poročali —
ob nastopu so ga živahno pozdra-
vili, tekotem govoru pa se je ohladilo
navdušenje in ob sklepu ni žel niti obi-
čajne uljudnostne pohvale.

In zares, naravnost uničujoče raz-
očaranje mora prešiniti še tako vne-
tega zagovornika nove stranke, ako si
le malce pobliže ogleda izvajanja naj-
novejšega kmetскеga voditelja — od-
vetnika dr. Alojzija Frankota. »Kmet
je zanemarjen, nikdo se zanj ne briga,
kmet je zadolžen, davki so preveliki,
občinske in druge doklade so prevelike
id. Same stare reči, ki jih kmet rad
liši! Toda kako odpomoči vsem takim

težavam kmetскеga stanu? O vsem
tem ne izvemo ničesa iz govora g. dr. F.

Narodno-napredna stranka ima v
smislu svojega programa izdelan obse-
žen in jako podroben načrt, kako de-
lovati za gospodarski napredek našega
kmeta. — Naša stranka hoče doseči
sodelovanje vseh ostalih slojev naroda
za tako delovanje v prid kmetu, torej
je dober vseh veliko bolj gotov
nego tedaj, ako se kmet loči od
vseh, ter hoče ostati sam, pritegnivši k
sebi le one, ki menijo, da jim tako or-
ganizovani kmet nastavlja zaželjeno
lestvo, po kateri najlože splezajo visoko
nad ostale zemljane.

Samostojno gospodarsko or-
ganizacijo kmetскеga stanu bi podpi-
rala naša stranka, upoštevaše resnico
starega reka, da: »vsakdo sam najbolje
vé, kje ga čevlji žulijo. V tem slučaju
bi se brez dvoma izvrševal tudi gospo-
darski program narodno-napredne
stranke.

Toda snovatelj »kmetске stranke«
ni toliko za gospodarsko organizacijo,
o gospodarskem delu ne govorijo ve-
liko, pač pa so takoj zajahali politično
kljuse in razvijajo — politično bojno
zastavo. Mir hočejo narediti v deželi,
zato oznanjajo — nove boje na vse
fronte; složnost naroda hočejo doseči,
zato cepijo še tisto malo močij, ki jih
imamo.

Dr. Franko je imel nesrečen dan
s svojim deviškim govorom o potrebi
nove stranke. Naš domači preprič je
kriv, je modroval, da smo tlačani Ita-
lijanom; moči se porabljajo v strankar-
skem boju; ako bi se le del teh sil
uporabil v korist naroda, bi se razmere
predrugečile. Složen narod hočejo, da
nastane zopet mir!

Vsak narod, ki hoče živeti in se
razvijati, ima tudi stranke. Primer-
janje goriških Slovencev s Koroško,
Trstom in Istro ni na mestu.

Kako pa doseči tisti idealni mir v
deželi? Ali ve to dr. Franko? — Po-

vera mu jaz: Vržimo vsi puško v ko-
ruzo, kjer je rjavela deset let puška
Frankotova, pojdemo lepo vsi pod fa-
rovski jarem, pa bo mir v deželi. —
Ali meni dr. Franko tak mir? Menda
ne, saj sam tudi ne mara zanj! Zato
pa hoče pomesti s pozorišča obé sedanjí
stranki (socijalistov mož niti ne upo-
števa!), preko mrtvih trupel klerikalcev
in naprednjakov hoče triumfovati dr.
Franko do veličastne zmage... miru in
edinosti slovenskega ljudstva na Gori-
škem! Blazne utopije!

Med klerikalno in napredno stranko
je velikanski prepad nepremostljivih
načelnih nasprotij. Ne vežimo si očij
pred to resnico! Ta načelna nasprotja
imajo globoke korenine v svetovnem
gibanju, ki sega z vso svojo velikansko
silo tudi med nas. Vulkanskega toka
tega vrvenja ne zastavi nihče, nihče
nihče, — ne zastavijo ga v naši deželi
vse sile klerikalnega spletkarstva, toliko
manj dr. Franko s svojo kmetско
vojasko.

Zato se moramo le čuditi, kako
hoče dandanes izobražen človek jahati
nad prepadom, ki loči dve svetovni
struji, pa si pri tem domišljuje, kako
trdna so tla, po katerih drvi naprej v
kaos breznačnosti in breznačnosti.

Mir in sloga sta torej dva fan-
toma, za katerima se podi dr. Franko,
ki z demagoškimi »slagerji« vzbuja v
nerazsodnih glavah mnenje, da sta do-
segljiva. In to je, prijatelj, velik greh,
kateri si zagrešil in za kateri odgo-
varjaš zdaj vsej slovenski javnosti.

Kakšen bo program nove
stranke. Ako bo klerikalno pobarvan,
čemu ves novi boj? Ali gre le za ne-
katere osebe, ki jih je treba odstra-
niti iz sedanjega vodstva? — Nam je
več nego le za tiste osebe!!

Gotovo je, da v novem programu
ne bo smelo biti niti od daleč le zna-
menja o kaki svobodomiselnosti in na-
prednosti, šola in znanost bodita v ve-
rigah klerikalnega mračnjaštva. Vkljub

temu ta program in stranka ne najdeti
pri klerikalcih nič več milosti nego sta
je deležna naš program in narodno-na-
predna stranka. Klerikalci so dr. Fran-
kota že odslovili, in gotovo je, da med
klerikalci bodo jako redki možje, ki
zapusté svojo stranko in pojdejo za
njim. »Gorica« je izjavila, da za take
uskoke ji ni mar, ker ji že doslej niso
bili preveč zvesti.

Ali naj ima torej nova kmetška
stranka edini ta namen, da razcepi —
naprednjake?! Komu v korist bi se iz-
vršilo to herostratstvo?! Naša stranka
se je prenovila letos, šla je v volilni
boj z vso odločnostjo ter dosegla raz-
meroma lepši vseh nego kjerkoli dru-
god na Slovenskem. Ako že letos ni
dosegla popolnega vseh, ali naj za-
tegedel naši dosedanjí vojščaki zapu-
ščajo častitljivi napredni prapor ter se
vržejo v naročje solzavemu zdihovanju
po slogi in edinosti?! Vse svobodo-
miselne struje imajo še veliko težkega
boja pred seboj, ali končna zmaga je
gotova. Kdor je mož, ostane trden
značajan vojščak na svojem mestu in
bo pomagal, da napredne ideje pola-
goma zmagajo.

Reasumiramo za danes!

Kar je govoril dr. Franko z go-
spodarskega stališča, vse to in še več
in bolje ima že narodno-napredna
stranka. Kar pa je govoril o miru in
slogi, — o združenju preko obeh se-
danjih strank, je utopija, je sanja, ki
se ne more uresničiti, najmanj po
tretji stranki, ki prinese v deželo le
še nove homatije, nove boje, nove ne-
sreče goriškim Slovincem na sploh in
— kmetskemu stanu še prav posebe.

Za vse to, kar bi sledilo, delamo
v naprej odgovorne tiste, ki se postav-
ljajo na čelo, pred vsemi dr. Frankota.
V narodno-napredni stranki je dovolj
prostora za vse resnične narodove pri-
jatelje. V njenem okrilju si lahko po-
damo roke k skupnemu delu za narod,
tudi za pomirjenje duhov in ubla-

Dvajset let pozneje.

Nadaljevanje

„Treh mušketirjev“.

Francoski spisal:

ALEXANDRE DUMAS.

(Dalje.)

Molk in utrujenost sta premagala d'Artagnana;
zapel je tudi on oči, in skoro ga je objel spanec.

D'Artagnan ni bil zaspanec. Komaj se je razlil
po zastorih prvi svit, je že skočil s postelje ter odprl
okna. Tedaj se mu je zazdelo, da vidi skozi zastor
nekoga, ki se je tiho plazil po dvorišču, da ne bi vz-
pudil nikakega šuma. Ker je bil vaje, da ni pustil,
da bi se kaj godilo pred njegovimi očmi, ne da bi se
prepričal, kaj da je, se je d'Artagnan tiho in pazno
povzel na ono stran ter spoznal sivo suknjo in rjave
lase Raoulve.

Raoul, bil je v istini ta, je odprl vrata v hlev
in privedel iz njega rjavega konja, ki ga je bil že
prejšnji večer jahal, in osedlal ga je sam s tako
pretnostjo in priročnostjo kot najboljši konjar, potem
je peljal žival po ozkem drevoredu skozi rastlinjak
in pri majhna stranska vrata, ki so držala na ozko
pot, potegnil konja ven, zaprl za seboj vrata, in nato
ga je videl d'Artagnan, kako je švignil kot puščica
ob zidu, sklanja se pod nizkimi, razevelimi vejami
javorov in akcij.

D'Artagnan je bil prejšnji večer zapazil, da mora
voditi ta steza v Blois.

— E, e! si misli Gaskonec, glejte ga, veseljaka,
ki že začenja; zdi se, da ne sovraži lepega spola, kot
Athos: na lov ne gre, saj nima niti orožja niti psov;
odposlan tudi ni nikamor, ker se skriva. Pred kom se
pač skriva? pred menoj ali pred svojim očetom?... za-
kaj prepričan sem, da je grof njegov oče... Vraga!
to že izvem, govoril bom z Athosom čisto odkrito.

Dan je rasel; vsi oni glasovi, ki jih je bil d'Arta-
gnan čul zvečer, kako so zamirali drug za drugim, vsi so
na novo oživel: slavec med vejami, pes v hlevu, ovce
na polju; zdela se je, da so tudi ladje, privezane na
bregu Loire, nekako oživele, ko so se odklenile od
bregov ter splavale na sredjo reke. D'Artagnan je
ostal tako ob oknu, da ne bi nikogar vzbudil, potem
pa, ko je čul, da se odpirajo vrata in okna po gradu,
je še zadnjikrat pogladil lase, zavihal še zadnjikrat
brke, potegnil iz navade z rokavom svoje suknje še
enkrat po klobuku ter se odpravil dol. Komaj je sto-
pil z zadnje stopnice, ko je zapazil Athosa, ki je stal
sklonjen proti tlom, kakor človek, ki išče tolar v pesku.

— He! dobro jutro, dragi gospodar, zakliče d'Arta-
gnan.

— Dobro jutro, dragi prijatelj. Je li bila minula
noč dobra?

— Izvrstna, Athos, kakor vaša postelja, kakor
vaša sinočnja večerja, ki mi je privabila spanje, kakor
vaš sprejem, ko ste me zopet videli. Toda kaj gledate
tja tako pazno? Kaj ste morda začeli ljubiti tulipane?

— Dragi prijatelj, zaradi tega se ne bi smeli nor-
čevati iz mene. Na deželi se ukus zelo izpremeni, in
človek začne slednjič ljubiti vse te lepe stvari, ki jim
da Bog rasti iz tal in ki jih ljudje po mestih zelo pre-

zirajo. Gledal sem pomilovalno te cvetke, ki sem jih,
bil zasadiš tu sem in ki so bile to ljuto pomečkane.
Ti vrtnarji so res najnerodnejši ljudje na svetu. Ko
so peljali konja z vodnjaka, so ga menda pustili, da
je šel čez ograjo.

D'Artagnan bi se bil skoro nasmehnil.

— A! je vskliknil, res?

In odvedel je prijatelja skozi drevored, kjer je
bilo še dosti drugih pomečkanih cvetic.

— Glejte jih tu, zdi se mi, da so tudi pomečkane,
Athos, je rekel malomarno.

— Da, res; in čisto sveže stopinje!

— Čisto sveže! je ponovil d'Artagnan.

— Kdo je neki odšel tod to jutro? se vpraša
Athos vznemirjen. Morda se je iztrgal kak konj iz
hleva?

— To ni verjetno, odvrne d'Artagnan, zakaj sto-
pinje so pravilne in odmerjene.

— Kje je Raoul? vsklikne sedaj Athos, in kako
je to, da ga nisem še zapazil?

— Psi! pravi d'Artagnan ter položi smehljaše
prst na usta.

— Kaj pa je? vpraša Athos.

D'Artagnan mu je povedal, kaj je bil videl, ter
opazoval med tem Athosov obraz.

— Ah! sedaj mi je vse jasno, pravi Athos ter
na lahko skomigne z ramami: ubogi dečko je šel v
Blois.

— Po kaj vendar?

— E, moj Bog! da izve, kako je z malo La Val-
liere. Saj veste, s tisto deklico, ki si je zvilila sinoči
nogo?

ženje domačega boja, ki naj bi našel dostojno obliko, ki bi nam delala čast pred zunanjim svetom.

Toliko za danes. Kar sem napisal, je moje osebno mnenje in prepričanje. Narodno-napredna stranka pa gotovo, če bo treba, tudi določi svoje stališče nasproti novemu gibanju.

Dr. Franko, prijatelj izza mladih let, pa naj mi oprusti, da sem se moral baviti z njim v tako odločni obliki. Resna stvar zahteva resne in odločne besede, ki sicer ne sme spreminjati osebnega razmerja med nami.

A. G a b r š č e k.

D O P I S I.

Iz Št. Andreja. — Ni dolgo od tega, ko je neusmiljena smrt pograbila iz našega „bralnega in pevskega društva“ člana Lebana. Društvo mu je napravilo lep pogreb. Zastava je vihrala v spredu, pele so se žalostinke in tovariši je izpregovoril ob svežem grobu par besed v slovo. Že takrat je gledal naš prečastiti jezno našo zastavo in prepovedal petje in govor ob sličnih prilikah. Pred tremi meseci je umrl od drugega društva, namreč „pevskega in tamburaškega“. Cerkevni pevci so zapeli dve nagrobnici „Blagor mu“ in „Jamico tiho“, govoril je ob grobu dijak iz mesta in naš prečastiti ni rekel nič. Kaj imajo cerkevni pevci poseben papežev žegen, da smejo peti pesni, katere so drugim prepovedane? Preteklo soboto je umrl zopet en ud našega društva, 23-letni kamnosek, Anton Batistič, kateri je bil pri našem društvu že osem let, kateri je bil iz samega veselja do petja tudi cerkevni pevec, in koliko se je trudil, koliko brezplodnih vaj je napravil, vemo najbolje mi in g. nadučitelj. Že hvaležnost sama, katere diči vsakega vernega kmetiča, katere pa zastonj iščemo pri duhovniku, gazečem v političnem blatu, bi morala dovesti našega prečastitega do tega, da bi dovolil nekdanjemu cerkvenemu pevcu, nandušenemu pevcu sploh, da se poslove njegovi tovariši od njega z ganljivo žalostinko. Toda ne! Šli so nekateri k njemu, da se informujejo. Pogovor med našim prečastitim in našimi odposlanci je bil velezanimiv. Prečastiti: „Ali nameravate z zastavo k pogrebu?“ Odgovor: „Gotovo!“ Preč.: „Ali znate brati nemški, tu je dopis od škofije?“ (Opazka uredništva: Kaj slovenski škof pošilja svojim podrejenim slovenskim duhovnikom nemške ukaze?) Odgovor: „Ne znamo brati nemški!“ Preč.: „V tem dopisu je pisano, da ni dovoljeno od škofije iti k pogrebu z zastavo, ki nima nobenega cerkvenega znaka.“ Odgovor: „Mi imamo dovoljenje od namestništva!“ Preč.: „Meni nič mar namestništva!“ Odgovor: „Meni pa nič mar škofija!“ Gospodična kuharica se je blagovolila vmešati v pogovor: „Podporno društvo v Gorici ima blagoslovljeno zastavo!“ Odgovor: „Prosimo kje? Zastavo podpornega društva so blagoslovili pri „Ogerski kroni“, sokolsko zastavo pa v Velo-

dromu, in vendar smejo ti dve zastavi iti k pogrebu in celo v cerkev.“ (Dokaz pogreb našega pevca Simona Gregorčiča.) Skratka naš prečastiti ni dovolil ne zastave k pogrebu, ne petja v cerkvi, ne govora ob grobu. In to je oni prečastiti, kateri je zapustil pred 12 leti v Batujah svoje ovčice, ko je zaman čakala mlekarica z mlekom in trkala na vrata, ko je zaman zvonil mežnar k maši, ker koga ni bilo? „G. Joska, ker je šel menda na izlet v gore!“ To je oni prečastiti, kateri je agitiral, ko je pobiral jajca in spovedne listke, po vseh hišah za Fona, kateri je fanatiziral naše žene in s tem zasejal prepir v prej mirljivo zakonsko življenje! Našntal je žene proti možem in zakaj, čujta — ker so naročeni na — Bog jim tega ne šteje v greh — „liberalne“ časopise. To je oni prečastiti, kateri je javno v šoli pravil nekaterim otrokom „Satan“, samo za to, ker ne trobi njihov oče v klerikalno trobento. To je oni prečastiti, kateri si je stavil življensko nalogo, da uniči naše društvo, katero deluje že 10 let na polju prosvete in izobrazbe v Št. Andreju in katero je korenito iztrebilo laške popevanke. To je oni prečastiti, kateri je zagrozil, da ne spremlje umrlega društvenika na njegovi zadnji poti, ako se udeleži društvo pogreba z zastavo. Zakaj ni svoj čas dovolil društvu, da bi pelo pri eni maši? Zakaj molči sedaj glede onih deklet, katere je javno napadal raz prižnico, jim očital ošabnost, napuh, ker hodijo brez „facola“ v cerkev, in katere so sedaj cel mesec maj pela brez „facola“ v čast Mariji Devici? —

I seveda, „Primorski list“ se bo čutil sedaj poklicanega braniti našega prečastitega in udrihati po „liberalcih“, češ, samo čez duhovnike zabavljajo. Še nikdar ni bilo ljudstvo tako ogorčeno v Št. Andreju radi početja našega prečastitega in celo priznani klerikali obsojajo njegovo skrajno pretiranost in črno nehvaležnost. Ne, ne, po tej poti nam ne boste društva razbili, vi hočete razdirati, a vi nam zidate oziroma še bolj utrjujete naše čete. Kaj ne, Lavričovo geslo na naši zastavi: „Vse za narod, svobodo in napredek“ Vas bode v oči. Prepričani pa smo, da ne bi rekli proti nam niti besedice v cerkvi, če tudi bi plesali v zapovedanih praznikih, seveda plesali kakor bi Vi žvižgali. Ne boš Joža!

Domače in razne novice.

Za slovenske srednje šole in vseučilišče. — Vseučiliški odsek v Ljubljani je razposlal vsem slovenskim občinam pozive, katere naj pošljejo poslanski zbornici na Dunaju. Poziv se glasi:

Visoka zbornica!

Slovenski narod, ki je v kratkem času svojega narodnega zavedanja dokazal, da je zmožen življenja, je edini v Avstriji, ki nima šolstva v svojem jeziku: niti ljudskega povsod, tem manj pa srednjega in visokega.

Prvi ljudski parlament, ki se shaja te dni k svojemu zasedanju, naj bo

glasnik in propovednik kulturnega razvoja vseh avstrijskih narodov, torej tudi slovenskega; naj daje državi trdni temelj s tem, da omogoči njenim narodom svobodno kulturno življenje.

Podpisana občina (društvo) pozivlja visoko zbornico, da ugotovi sledečim slovenskim šolskim zahtevam: Nemudoma naj se uvede na šolah vseh strok, zlasti na srednjih šolah, po vsem slovenskem ozemlju slovenski učni jezik.

Obenem naj se potom zakonodaje zajamči ustanovitve slovenskega vseučilišča ter naj se izvrše vse za to potrebne priprave.

Protivoličnemu redu za deželni zbor je sklenilo protest tudi starasinstvo občine Grahovo, in sicer v seji 6. t. m.

Za novo zastavo „Slovenske čitalnice v Solkanu“, katero razvije o priliki štiridesetletnice pri narodni slavnosti dne 7. julija, so darovali do sedaj: Solkanski rodoljubi in rodoljubkinje tačas razkropljeni po svetu: — Milan Klemenčič, uradnik v Ajdovščini, 10 K, Milan Pajk, profesor v Ljubljani, 6 K, Ivan Marušič, uradnik v Kanfanaru, 5 K, Rafaela Gomišček, učiteljica v Ljublinju, 3 K, Ivan Jug, učitelj Novavas (Kranjsko), 4 K, Josip Doljak, inženir v Osjeku, 10 K, Antonija Vižin, učiteljica v Šmihelu, Kranjsko, 5 K, Josipina Srebrnič, učiteljica v Rihembergu, 5 K, Andrej Lorenčič, stražmojster, Gračevo, 2 K, Josip Korsič, rudarski svetnik, Idrija, 15 K, Josip Poberaj, učitelj na Vratih, nabral 4 K. — Domači: Ličar Frančiška 2 K, Ljudmila Marušič 1 K, Marija Vižin 1 K, Družina Leopolda Trpin 1 K, Kristina Bitežnik 1 K, Štefan Bitežnik 1 K, Pavla Bitežnik 2 K, Marija Brezigar 1 K, Srebrnič Ivan 1 K, Oblokar Ivan 2 K, Mihele Marija 1 K, Ludovika Poberaj 1 K, Družina Anton Kancler 1 K, Družina Fornazarič 10 K, Jožef Vuga 2 K, Katarina Markič 2 K, Jožefa Markič 2 K, Katarina Juretič 2 K, Lucija Srebrnič 3 K, Alojzij Mozetič 1 K, Anton Zavrtanik 1 K, Josip Zavrtanik 1 K, Marija Poberaj 1 K, Marija Lorenčič 3 K, Uršulina Kralj 3 K, Janez Makuc prof. 10 K, France Makuc 2 K, Jakob Polegrin 2 K, Janez Miljavec 1 K, Katerina Verdikon 1 K, Alojzija vdova Golob 4 K, Golob Katarina 2 K, Gabrijelčič Alojzija 2 K, Alojzija Komel 1 K, Likar Marija 1 K, Terezina Komel 2 K, Marija Komel 1 K, Karolina Boškin 2 K, Anton Boškin 3 K, Družina Ravnik 5 K, Pavla, Mici, Ivanko, Zorka, Gabrijela Mozetič 10 K, Adele Mozetič 3 K, Marija Komparé 1 K, Marija Srebrnič 1 K, Ivan Golob 20 vin., Katarina Gomišček 40 vin., Gabrijelčič Jožef 1 K, Srebrnič Andrej 1 K, Bašin Anton 1 K, Brecelj Anton 1 K, Žižmond Terezija 1 K, Albina Komel 1 K, Ana Doljak 1 K, Marija Abramič 1 K, Marija Černe 4 K, Anton Černe 2 K, Avgust Černe 2 K, Katarina Humar 2 K, Avgusta Humar 1 K, Pavlina Jug 2 K, Milost Ivana 1 K, Marija Srebrnič 1 K, Filipina Poberaj 2 K, Ana Jug 1 K, Jožefa Keriklerner 2 K, Emilja Jug 1 K, Avgusta Bitežnik 2 K, Štefanja Gomišček 1 K, Frančiška Za-

vrtanik 1 K, Jožefa Jug 1 K, Ludvik Zavrtanik 1 K, Pičulin Katarina 1 K, Pičulin Marija 1 K, Jožef Vižintin 1 K, France Pičulin 1 K, Katarina Bratkovič 2 K, dr. Alojzij Franko 20 K, Vida, Igor, Dušan, Bogdana, Jelica Franko 10 K. — Vsem dosedanjim darovalkam in darovalcem najpriskrenejša zahvala.

Nabiralni odsek.

„Pevsko in glasbeno društvo“ v Gorici. — Vspored javnega nastopa učencev glasbene šole v šolskem letu 1906.—1907. dne 23. junija v dvorani „Trgovskega doma“. Začetek ob 10. uri dopoldan.

I. (klavir)*). 1. J. Burgmüller: Etude: a) Andante, b) Allegro, Močnik Amelija I. letnik; 2. R. Bachmann: Na mlinskem potoku, Šček Marija II. l.; 3. R. Bachmann: Spomini, Marušič Valpurga III. l.; 4. St. Heller: Etude, Jerkič Ana IV. l.; 5. L. v. Beethoven: Koračnica (4 ročno), Šček Friderika II. l.; Jerkič Antonija IV. l.

II. (gosli s spremljevanjem klavirja)*). 6. R. Hofmann: Melodija, Pirih Anton I. l.; 7. F. Schubert: Andante, Pertot Anton I. l.; 8. R. Jockisch: Cantilena, Perko Ljudmila II. l.; 9. C. M. v. Weber: Les Adieux, Černota Josip II. l.; 10. E. Kraus: Pesem brez besed, Faninger Ernest II. l.

III. (klavir)*). 11. J. Haydn: Menuett, Rozman Marija III. l.; 12. R. Kugele: Spominski list, Kos Henrika III. l.; 13. R. F. Kuhlman: Sonatina op. 88. št. 3, Šček Friderika II. l.

IV. (gosli s spremljevanjem)*). 14. a) F. Mendelssohn-B.: Spomladna pesem, b) L. Dusik: La Matinée, Ozvald Anton III. l.; 15. a) A. Moser: Romanca, b) R. Kugele: Rondoletto, Kraševac Vida IV. l.; 16. a) Al. Franke: Spavanka, b) E. Kraus: Marionettentanz, Pečenko Silvan III. l.

V. (klavir)*). 17. a) Alb. Förster: Andante cantabile, b) N. v. Wilm: Allegro, Mozetič Ema III. l.; 18. F. Bendel: Menuett, Jerkič Helena IV. l.; 19. E. Kraus: Allegretto graziozo, Medved Cirila III. l.

VI. (gosli s spremljevanjem)*). 20. a) H. Sitt: Bagatelle, b) R. Hofmann: Polonaise, Neffat Anton IV. l.

VII. (klavir)*). 21. a) Fr. Kiel: Alegretto, b) J. Wullschläger: Scherzo, Kraševac Milena IV. l.; 22. R. Schumann: Zigeunerleben (4 ročno), Kos Henrika III. l.; Podgornik Avgusta III. l.; 23. F. Schubert: Grande marche heroique (4 ročno), Kraševac Milena IV. l., Medved Cirila III. l.

VIII. (ariton s spremljevanjem)*). 24. a) B. Lütgen: Etude, b) dr. Gojmitz Krek: Pod oknom (Prešern), Bevk Ivan.

*) Razred E. Komela.

**) Razred J. Michla.

(Dalje v prilogi.)

— Mislite? pravi d' Artagnan neverjetno.
— Ne mislim samo, temveč vem za gotovo, odvrne Athos. Kaj niste zapazili, da je Raoul zaljubljen?
— Bežite no! V koga? V to sedemlečno dekletce?
— Dragi moj, v Raoulu starosti je srce tako polno, da se mora na neko stvar razliti, bodisi že sanje ali pa resničnost. No, njegova ljubezen je vsakega pol, pol sanj, pol resnice;
— Šaliti se hočete! Kaj! To le malo dekletce!
— Kaj je niste pogledali? Lepše stvarce si ne morete misliti na svetu: srebrno svetli lasje, modre oči, že samovoljne in hkrati hrépenee.
— Toda kaj pravite k tej ljubezni?
— Jaz ne pravim nič, smejam se ter se norčujem iz Raoula; toda te prve srčne potrebe, ti prvi izlivi melanholične ljubezni pri mladih ljudeh so tako sladki in objednem tako grenki, da so na prvi pogled podobni resnični ljubezni. Jaz se spominjam, da sem se v Raoulu starosti zaljubil v grški kip, ki ga je bil podaril dobri kralj Henrik IV. mojemu očetu, in mislil sem, da moram znoreti bolečin, ko so mi rekli, da je to, kar se pripoveduje o Pygmalionu, samo bajka.
— To pride od brezdelja. Raoulu dajate premalo opravila, potem pa si ga skuša poiskati sam.
— Da, samo to je. In mislil sem že na to, da ga pošljem od tod.
— In dobro bi storili.
— Gotovo; toda to bi se reklo, streti njegovo srce, in trpel bo ravno tako kot da bi bila to resnična ljubezen. Že pred tremi ali štirimi leti je začel študirati in obudovati ta mali ideal, in nekega dne ga bo oboževal, če ostane tu. Ta otroka sanjarita skupaj cele dneve ter govorita o tisoč resnih stvareh, kot resnična z ljubljenca, stara dvajset let. Kratko, stariši male La

Valliere so to dolgo gledali smehljaje. sedaj pa se mi zdi, da so začeli krčiti obrvi.
— Otročarija! Toda Raoul je potreben razvedrila; odstranite ga hitro od tu, ali pa nikdar ne naredite iz njega moža, rečem vam.
— Najbrže ga pošljem v Pariz, pravi Athos.
— Ah! odvrne d' Artagnan.
In zdelo se mu je, da je sedaj prišel trenutek napada.
— Če vas je volja, pravi, naredimo tega mladeniča lahko srečnega.
— Ah! vsklikne sedaj Athos.
— Vprašati vas hočem celo za svet v neki stvari, ki mi je prišla na um.
— Torej vprašajte!
— Kaj mislite, je li že prišel čas, da stopimo zopet v službo?
— Toda kaj vi niste vedno v službi, d' Artagnan?
— Seveda, v aktivni službi. Toda kaj nima nekdanje življenje ničesar, kar bi vas mikalo, in bi li ne hoteli v moji in najinega prijatelja Porthosa družbi začeti na novo življenje naše mladosti, ko bi vam prišlo to gotov dobiček?
— Stavite mi torej ta predlog? vpraša Athos.
— Da, jassen in odkrit predlog.
— Da stopim zopet v vojno?
— Da.
— Za čigavo stvar in proti komu? vpraša hipoma Athos ter upre svoj tako čist in tako dobrohoten pogled v Gaskonca.
— Ah! vraga! vi ste nestrpni!
— In pred vsem jassen. Čujta me dobro, d' Artagnan. Samo jedna oseba je, ali bolje samo jedna stvar, kateri se more posvetiti mož, kakršen sem jaz: to je stvar kraljeva.

— To ravno hočem tudi jaz, pravi mušketir.
— Da, toda razumejva se, nadaljuje Athos resno: če razumete pod kraljevimi interesi Mazarinove, potem se ne moreva več strinjati.
— Ne morem ravno naravnost trditi, pravi Gaskonec v zadregi.
— Glejte, d' Artagnan, pravi Athos, ne govoriva dalje. Vaše obotavljanje, vaša negotovost mi pravi, od koga prihajate. Res je, tega si človek ne upa priznati glasno; in kadar išče pomagavev za svojo stvar, ima pobešeno uho in zmeden glas.
— Ah, dragi Athos! pravi d' Artagnan.
— E, veste pač, nadaljuje Athos, da ne govorim o vas, ki ste biser vseh hrabrih in drznih ljudi, govorim le o tem podlem, spletkarskem Italijanu, o tem lopovu, ki hoče ovenčati svojo glavo s krono, ki jo je ukral izpod blazine, o tem fakinu, ki imenuje svojo stranko stranko kraljevo ter se drzne metati v ječo plemenite prince, ker se jih ne upa usmrtiti, kakor je delal naš kardinal, veliki kardinal; oderuh je, ki tehta svoje zlatnike, in varuje, kar si je prigoljufal, ker se vkljub svojemu sleparjenju boji, da ne bi naslednjega dne izgubil igre; norec je naposled, ki muči kraljico, kakor se zatruje, sicer pa, naj sama gleda! In v treh mesecih nam nakopije na glavo državljansko vojsko, samo da si ohrani svoje dohodke. To je gospod, ki mi ga predlagate, d' Artagnan? Hvala lepa!
— Bolj ste živahni nego nekoč, Bog mi odpusti, pravi d' Artagnan, in leta so še razvnela vašo kri, namesto da bi jo ohladila. Kdo vam pa pravi, da je moj gospod in da vam ga hočem vriniti!
— Vraga, si je mislil Gaskonec sam pri sebi, ne izdajajmo svojih skrivnosti človeku, ki je tako slabo razporejen.

(Dalje pride.)

Jugoslovanski klub. — Dan 16. junija 1907. je velepomemben v slovenski politični zgodovini. Ta dan je bil dr. Šusteršič pahnjen dol z diktatorskega stola. Politična sreča, ki mu je stala doslej na strani ob najbolj kritičnih trenutkih, ga je oslepila. Misli je, da mu bo vedno tako mila, da ga nikdar ne zapusti, da sme torej početi kar hoče in komandirati po svoji volji. Smatral se je za gospodarja slovenskih in hrvatskih poslancev ter kar diktiral: te sprejem v klub, teh pa ne! Sanjal je o močnem klubu 30 članov, izključeval 4 napredne Slovence, dva pravoslavna Srba in menda dr. Tresić-Pavičiča. Ko je dobil na to odgovor, kakoršnega ni pričakoval, se je začel nekoliko udajati »Slovenec«, in glavno ost je obračal proti Hribarju, na koncu pa so bili pripravljeni sveti možje pod Šusteršičevim klobukom stopiti v skupen klub z vsemi drugimi jugoslovanskimi poslanci, samo s 4 slovenskimi naprednjaki ne. Ti naj bi bili osamljeni, potem bi bil dr. Šusteršič srečen in z njim vsi njegovi pajdaši klerikalne barve. Toda Šusteršič je obračal, pametni in razsodni gospodje poslanci so pa obrnili, in Šusteršiča je zadel udarec, da je telebnil dol z diktatorskega stola ter so ga komaj ujeli njegovi zvesti po številu 16 (reci šestnajst!).

Dalmatinci so se vrlo trudili za skupen klub, istotako Istrijani, tudi v Šusteršičevem klubčiču jih je bilo nekaj za skupen klub, ali Šusteršič je rekel: ne, slovenskih naprednjakov ne maram, ti naj bodo osamljeni — na kar so se ločili poslanci v dva kluba.

Ustanovil se je jugoslovanski klub brez klerikalcev. Ta klub šteje 21 poslancev. V klubu so vsi Dalmatinci (11), Istrijani (3) in sedem Slovencev: Hribar, Štrekelj, Ježovnik, Roblek, dr. Rybář, Grafenauer, dr. Ploj. Predsednika klubu sta Ivčević in dr. Ploj, zapisnikarja dr. Rybář in dr. Tresić-Pavičič.

Vseh jugoslovanskih poslancev je 37. Od teh jih je v jugoslovanskem klubu 21, torej jih ostane dr. Šusteršiču 16. Sanjal je o 30, dobil jih je le 16. Vsi drugi so obrnili hrbet brezdomovincu, in odtegnil se je od njega tudi dr. Ploj iz Štajerske. Oni izmed teh, ki so sedeli prej v Šusteršičevem klubu, so do grla siti ošabnega brezdomovince, katerega čudna politična pota držijo daleč proč od prave jugoslovanske politike; zato se ni čuditi, da mu niso sedli na lim, ko je izključeval slovenske naprednjake. Vsi so bili seveda za skupen klub, ali vsi so vedeli, da ne pride do skupnega kluba, ker ga ne mara dr. Šusteršič; poleg tega se je že kar hitro postavil za načelnika, po katerega taktu bi se morali vrteti vsi drugi poslanci. Reva pa se je zmotila, in vsa reč se je izmotala čisto ugodno za Jugoslovane. Jugoslovanski klub 21 članov je kaj vreden klub. Tu so zbrani zreli možje, ki bodo znali delovati v vseobče koristi Slovencev, Hrvatov in Srbov, ti bodo nastopali kot pravi Jugoslovani, kot goreči rodoljubi, katerim je res za blagor dežel, katere zastopajo. Sedaj je zbrisana z jugoslovanske delegacije barva brezdomovinstva in klerikalizma, vržena je ob tla politika ene osebe, ki je iskala vedno le samo sebe, konec je glorie Velike Žilindre!

Zato pa vsa čast poslanca, združenim v jugoslovanskem klubu. Oni so pravi zastopniki Jugoslovancev, oni so naši boričji, do njih gojimo zaupanje. Prava sreča je za Jugoslovane, da so potisnili v kot dr. Šusteršiča z njegovimi pajdaši, kajti njegova politika je protislovanska, kar je pokazal v najlepši luči prav sedaj, ko se je boril proti skupnemu klubu. Če bi bilo le še kaj slovenskega v tem človeku, bi se bil izrekel za skupen klub, ali za to mu ni mar, on je iskal razdor, da bi v razdoru zopet splezal na vrh. Pa mu je spodletelo. Dr. Šusteršič je začel padati; pomagajmo mu, da pade!

Kdo je osamljen? — Toliko so kritični po farovski listih, kako da bodo slovenski napredni poslanci osamljeni v poslanski zbornici; pri nas so vpili, da bo Štrekelj osamljen ter da ga še nikdo pogledal ne bo na Dunaju. Ali kaj se je zgodilo? Dr. Šusteršič je s svojimi patroni ostal v manjšini, napredni poslanci pa so v klubu jugoslovanskih poslancev, ki šteje 21 članov, Šusteršičev pa le 16. Štrekelj se nahaja tako v klubu, ki kaj velja, ki je pravi jugoslovanski klub, Fon in Gregorič se pa držita dr. Žilindre, ki pada

po klancu nizdol. Šusteršičev klub ni za nič, torej tudi oba klerikalna junaka z Goriškega ne bosta mogla nič koristnega storiti v tem »lepem« klubu Šusteršičevem.

Tako so klerikalci osamljeni, ne pa naprednjaki.

Dr. Gregorič proti Štrekelju. — Na zborovanju poslancev na Dunaju se je izjavil dr. Gregorič proti skupnemu klubu, v katerem bi sedel poslanec Štrekelj. — Ali ste ga slišali? — Njegova »Gorica« pa tako radi pridiga o složenem delovanju, in tudi on sam rad govori na shodih o slogi. Koliko je vredno tako govorčenje dr. Gregoriča in drugih takih velmož, kaže gorenja izjava Gregoriča na Dunaju. — Goriški Slovenci! Zapomnite si to izjavo, kajti iz nje je razvidno, kako dela Gregorič dosledno proti kristim slovenskega naroda na Goriškem.

Poslanec Fon igra žalostno vlogo. — Izjavil se je za skupen klub, torej v nasprotju z dr. Gregoričem, potem da ne vstopi v Šusteršičev klub, ako ne bo skupnega kluba no, sedaj je pa vendar zlezal pod Šusteršičev klobuk. — Fon, ponosni Fon v družbi Gostinčarja in Demšarja! Na tihem se mora pač kesati Fon, da je zlezal v klerikalni jarem, ki je zapodil iz njega nekdanjega Fona. O ti časi, kako se človek spreminja v njih, in kaj vse stori klerikalna družba!

»Slovenec« je priobčil prefrigano poročilo o jugoslovanskem klubu. Laže, da je Hribar zatajil svoj program, da so se drugim naprednjakom stavili pogoji, katerih bi ne bili smeli sprejeti itd. To je zlagano namenoma, da bi stavili v slabo luč jugoslovanski klub. Pa ne drži. »Slovenec« je ves iz sebe radi Šusteršičevega poraza ter skuša svojo blamažo zakrpati s tem, da pravi pravilico o zvezi Šusteršičevega kluba s katoliško-narodnimi češkimi poslanci, ki so v skupnem češkem klubu. Tolaži se tudi s tem, da se utegne še zgoditi, kakor pred 6 leti, da bi bili napredni slov. poslanci sami; ali vse tako upanje je prazno in vsa tolažba puhla. Dva kluba sta in dva ostaneta. Jugoslovanski klub je krepak, Šusteršičev šibek, zato se Žilindrovič že ponuja Čehom, ki ga pa brez dvoma le, o odklonijo. Potrlost »Slovenca« in Šusteršiča umejemo dobro.

Izlet šolske mladine na Vrhovlje. — Dne 21. t. m. na Alojzijevo izleti šolska mladina iz Brd in spodnje Šoške doline s svojim učitelstvom na prijazno in razgledapolno Vrhovlje, kjer bode na ta dan običajna sv. maša. Gotovo nas bode do 1000. Pri maši bodo peli učenci pod vodstvom g. Orla; po maši bodo kratki nagovori na mladino, proučevanje razglednih krajev, petje in prosta zabava. Lep dan doživimo brez dvoma na našem Vrhovlju.

G. župan kojsčanski in nekateri podžupani ter udje kraj. šol. svetov so obljubili svojo udeležbo. — Pravijo, da bode sprejem zelo lep: natrkovalo se bode kakor na Velikonoč, zastave bodo plapolale, da bo veselje itd.

Porotne razprave. — Včeraj so pričele v Gorici porotne razprave. Na zatožni klopi je sedel 25 letni L. Marziani iz Italije, ki je kot delavec na Koroškem lažil za natakario Ano Hartlieb ter jo pripravil do tega, da mu je dala denarja 1090 K. Obljubljal jej je zakon, jo peljal do Krmina, tam pa jej je ušel. Aretirali so Marzianija na Bavarskem. Sodnija mu je prisodila 5 let ječe s postom vsak mesec.

Šolsko leto na tukajšnjem gimnaziju konča na dan 29. t. m.

V Gorico in nikamor drugam! — Naši Lahi so zopet »ogorčeni«. V Gorico ima priti slovenski oddelek moškega učiteljskega iz Kopra. Radi tega so zopet po koncu. »Italijanstvo« Gorice je v nevarnosti, in ne vemo kaj še! Učiteljske je bila poslala milostna proštna »L'Eco« v Gradišče, laški liberalci pa je gonijo v kak slovenski trg. — Gledé na to rečemo: Učiteljske mora priti v Gorico in nikamor drugam! Gorica je naše središče, središče Lahov in Furlanov je pa Gradišče! Učiteljske tiče le v Gorico iz vseh vzrokov. — Merodajni faktorji naj čujejo, da se odbijejo vse neslane laške nakane!

Velika narodna slavnost v Solkanu! — Slavnost, ki se priredi dne 7. julija t. l. v proslavo štiridesetletnice postanka »Slovenske čitalnice v Solkanu« je, kakor je bilo že v prejšnjih listih dokazano, velike važnosti za celokupno Slovenijo. Zategadelj se nadejamo, da se bode tudi celokupen slovenski rod zanimal za slavlje, da bode po društvih na slavnosti polnoštevilno zastopan.

Slavlje se vrši na prostranem vrtu g. Antona Mozetiča. Veseličen prostor ima prekrasno zračno lego z romantičnim hrastovim gajem v ozadju.

Slavnost se vrši cel dan, pričenski ob 5. uri zjutraj z budnico, se završi zvečer z velikansko bakljado, pri koji nastopi s svojimi umotvori naš splošno znani, slovenski pyrotehnik g. Ferdinand Makuc.

Dela pri velikih, krasnih odrih in pri slavolokih so se že pričela in krasen obširen slavnostni oder bode skoro dovršen. Prosim vsa ona slovenska društva, ki se dosedaj še niso prijavila, da to nemudoma store in jim v ravnanje naznanjamo, da bode pel prvi slavnosti pevski zbor domače čitalnice Vilharjevo »Slovo« s spremljevanjem orkestra c. kr. pešpolka št. 47 v Gorici.

Da se more krasen program pravočasno dati v tisk in objaviti, kličemo Vam še enkrat: Slovenska društva, vzdamite se, vdeležite se vsa velikanskega narodnega slavlja, kakor ga dosedaj še ni videla Goriska.

Dne 7. julija vsi v Solkan.

Z bratškim pozdravom odbor »Slovenske narodne čitalnice v Solkanu«.

Nesreča na delu. — Iz Malnita na Koroškem: V tukajšnjem predoru skozi Ture sta ponesrečila dne 13. t. m. dva minerja: Josip Oblak in Fran Marinič, oba doma iz Kojskega na Goriškem. Nesreča se je zgodila vsled eksplozije dinamita. Dogodilo pa se je tako-le: Ko so zažgali vse nabite mine, ena istih ni eksplodirala. Delavci so bili šli zopet na svoje mesto in delali dalje. Oblak in Marinič sta skupaj delala in sicer sta prišla skupaj ravno na mesto, kjer je bila tista mina, ki ni eksplodirala. Začela sta vrtati v kamen luknjo. Ko je prišel sveder že precej globoko, je zadel na zakrito mino napolnjeno z dinamitom, ki se je vžgal od isker, ki so se kresale od trdega kamna. Zgodila se je eksplozija in delavca sta obležala na tleh močno razmrvarjena. Oblak je imel eno nogo raztrgano na dva kosa, glavo razbito. Tudi Marinič je močno poškodovan. Oba so nemudoma prenesli v tukajšnjo bolnišnico, kjer so izvršili operacijo na njima. Nesreča so je zgodila ob 11^{1/2} uri dopoldne. Oblak je umrl okolo 10. ure zvečer. Tudi življenje Mariničeve je v veliki nevarnosti, ker je močno poškodovan po vsem telesu. Sodne preiskave še ni bilo radi te nesreče. Oblaku je bilo 30 let in je oženjen, Marinič pa je v 36. letu svoje dobe ter je neoženjen.

Zob za zob! — Farovsko časopisje je postalo skrajno nesramno. Na infamen način blati vsakogar, kdor ne trobi v klerikalni rog. Nikdo ni več varen, da ga ne opsujejo v svojih listih. Zaletavajo se celo v popolnoma mirne ljudi, ki se nikjer ne izpostavljajo. — Nasproti temu velja geslo: Zob za zob! Naprednjaki naj nikar ne utikajo lepo mirno v žep žaljenj in obrekovanj, marveč naj odgovarjajo, kakor pritiče. In odgovarjajo naj s tem, da pošteno odbijajo napade in pa da pokažejo črne tiče, ki opravljajo, obrekujejo in blatijo, v pravi luči. Le v kletko z njimi pa razpostaviti jih v javnosti, bode že nehali kričati. To je ena — druga pa ta-le: kadar bo teklo manj svetlih kronic v farovž za razne reči, kadar bo manj bere — o takrat bodo šele mirni politikujoči gospodje! Znano je, da takrat, kadar pobirajo ali duhajo zaslužek, so bolj krotki in spravljivi kakor drugače. Torej le le za pravo žilico jih prijeti, potem že prenehajo nesramne žalitve po farovških listih.

Iz Devina. — V ponedeljek 24. t. m. se bo vršil v Devinu starodavni in slavnostni konjski trg. — Ob enem priredijo ta dan člani bralnega in pevskega društva »Ladija« ples na vrtu g. D. Buda.

Klerikalci — izdajalec. — Na Štajerskem je izvoljen tudi neki dr. Benkovič. Včasih se je štel med naprednjake in narodnjake, ali ko je zavohal, da ima klerikalizem pripravljeno zanj pogrnjeno in dobro obloženo mizo, je krenil hitro v brezdomovinski tabor. Kot brezdomovinski kandidat si je znal pridobiti tudi glasove nemških nadutežev v Hrastniku. Obljubil jim je, da kot državni poslanec ne bo deloval proti nemški šoli v slovenskem Hrastniku, in Nemci so šli lepo volit dr. Benkoviča. — Stara resnica, da je klerikalcu za slovenske koristi toliko mar, kolikor za lanski sneg. Za svojo osebo stori klerikalci vse, zagreši tudi najhujše narodno izdajstvo.

»Sloga« išče denar. — Blagajnik »Sloge« dr. Andrej Pavlica je milo zavaljal v »Prim. listu« in »Gorici«, da mnogo »čislanih članov Sloge« še ni plačalo udnine. Prosi jih, naj pošljejo prav gotovo svoj prispevek do 20.

t. m., ker če ne pošljejo, pojde v četrtek blagajnik »Sloge« s praznim možnjikom na občni zbor. Že verjamemo, da nočejo plačevati »čislani člani« udnine, ker nunci sploh neradi plačujejo taka reči, drugih članov ni skoro nič, in pa »Sloga« je prišla že zdavnaj ob vsak kredit. »Sloga« je le še nekako strašilo, iz katerega pokuka vsako toliko časa sveta Gregoričeva podoba, za katero pa ne marajo nič več kakor tudi za »Slogo« ne. Ni čuda, da je blagajnik chupan.

V Lurd in Rim vabi klerikalno časopisje Slovence. Ljudje, ki še ne verjamejo, da je »Slovenska Ljudska« do kosti klerikalna, bi polagoma lahko odprli oči. V Lurd hodijo z vsega sveta samo klerikalci, papeževa zlata maša ne zanima nikogar, razven klerikalcev. In »Slovenec« vabi v Lurd in v Rim. Njegov poziv bode gotovo uspešen. Našlo se bode po Slovenskem dosti ljudi, ki bodo nesli svoj denar ubogimi lurdskim patrom in pa stradaljočemu papežu v Rim. Ne izplača se, tožiti zaradi takih prikazni našega »narodnega« življenja. Klerikalizmu je na Slovenskem dobro postlano; lahko se »bahamo«, da je slovenski narod eden najklerikalnejših na svetu. Ali vprašati se sme, če smo za večne čase prokleti. Ali nam je res usojeno, da se popolnoma pogreznemo in da poginemo v klerikalizmu? »Mladeniška organizacija« (Marijine družbe, izobraževalna društva in druga) ni z lepa kje tako izpeljana, kakor pri nas, pravi »Slovenec« v svojem oklicu. In ima prav. Ni z lepa naroda, čegar mladina bi bila že tako zastupljena s klerikalizmom, kakor je slovenska. To resnico je treba upoštevati, kajti s starim izgovorom, da ima klerikalna stranka v vsakem farovžu najmanj enega agitatorja, se ne pride nikamor. Ako ima klerikalizem agitatorja, jih mora imeti protiklerikalizem tudi; ako je klerikalna stranka organizirana, se mora tudi protiklerikalizem organizirati. Seveda je treba dela za to. Ali če ne bode resnično izobraževalnega dela, tedaj bodo potovali Slovenci toliko časa v Lurd in v Rim, dokler jih več ne bo. — »Rd. Pr.«

Čelovski »Mir« za edinstven jugoslovanski klub. — Zadnji »Mir« se je oglasil za edinstven jugoslovanski klub. Pravi: »Da je tako združenje možno na isti podlagi, ki bo služila za vez tudi drugim, močnejšim strankam, t. j. na podlagi enotnega narodnega naziranja in stremljenja, to je gotovo. Zdi se nam pa združenje vseh slovenskih in hrvatskih poslancev tudi zelo, zelo umestno in potrebno glede na bodočnost jugoslovanske politike in še posebno naše slovenske politike na Koroškem.... Po nekod je »sloga« prišla v diskredit, pri nas pa je resnični vir pozitivnih političnih uspehov. Zato jo moramo kot realni politiki gojiti še z naprejem tembolj, ker nas prav nič ne ovira v izvrševanju našega političnega programa. — Zdi se nam, da torej ne terjamo preveč, če zahtevamo, da se pri parlamentarnem grupiranju poslanci ozirajo na ta naš položaj. Uresničite v besedi tolikrat in tako gorko povdarjano ljubezen in naklonjenost do koroških Slovencev! Združite se v en sam edinstven jugoslovanski klub!«

Duhovnik v Št. Andrežu je vzročil včeraj radi pogreba nekega mladeniča (glej dopis iz Št. Andreža) veliko razburjenje po občini. Zastavo je zabranil. — Več prihodajči.

Kako postopajo z delavci na državnem kolodvoru v Gorici. — Neki delavec, ki je že dlje časa bolan, je prišel koncem maja t. l. na kolodvor v pisarno, ter predložil prošnjo za podporo. Ali pisar mu je kratkoma odvrnil, da mu ne pritiče nikaka podpora ter da se njegova prošnja sploh ne predloži v rešitev, češ, da je slepar in da so ga kot takega vsi spoznali. Pozneje je šel prosit vozni listek za prosto vožnjo, ali dobil je tam odgovor, da njemu ne gre tak listek. Ko je zahteval bolniški list, se mu je reklo, da kaj jim mar, in pisar ga je zapodil ven. Ko je vstrajal pri svoji zahtevi, je ukazal slugi, naj ga vrže ven. Sluga tega ni hotel storiti. Prijel ga je pisar ter ga hotel ven vreči. Nasproti načelniku potem se je pa zvijal in govoril nerresnico. Prizadeti delavec se je radi te stvari obrnil naravnost na ravnateljstvo državnih železnic v Trstu.

Ukraden bicikelj. — Kamnoseški pomočnik Iv. Kalin se je pripeljal z biciklom na državni kolodvor. Bicikelj je pustil pri vratih, sam pa šel po opravkih v poslopje. Ko se je vrnil ter hotel odpeljati domov, bicikla ni bilo nikjer več. Tatu iščejo.

Svojo mater je okradel 32-letni Avgust Črnovic v Kočevji v Gorici, ko je ni bilo doma. Pobrál je raznih rečij v vrednosti

150 K. potem si preskrbel denar ter se popiljal. Mati ga je naznanila policiji, katera ga je prišla ponoči ter vtaknila v luko.

Kiosk „Miramar“ A. Gabršček v Gradežu je tarta, v katero je zapodila današnja „Gorica“ svojo puščico. Celó to naj bi bilo nečastno za „slovanstvo“ našega kioska, ker se ondi prodajajo tudi „Grazer Tagblatt“, „Zeit“ itd. — Ako bi čakal naš kiosk le na — Slovence, bi ne prodal celo sezono niti za najemščino prostora. Kdor hoče trgovati v Gradežu, mora računati z razmerami — ali pa ostati doma.

Celó domače laške trdke imajo le nemške napise. Oficijalni napiso — nemški. Letos je kopalška komisija otvorila javno čitalnico, ki ima le — nemški napis. V osrednji pisarni je imela gospodično, ki ne zna besedice — laški, marveč je Nemka. Naš kiosk je toliko slovanski, da je — slovanska last, kar je razvidno po imenu A. Gabršček, prodaja celo vrsto slovanskih časopisov, razglednice svoje založbe imajo tudi slovensko besedilo, — edine v Gradežu. Kdor več zahteva, je čudak ali zloben hujšak, kakoršna je „Gorica“. — Več ne rečemo.

Alkohol in klerikalci. — V zadnjem času so se zopet enkrat pohvalili v farovških listih, kako da delajo proti alkoholu. Slepiti! Nikjer ne delajo res proti alkoholu. V Mirnu je nekaj abstinenc, ki na skrivnem pijejo vino, po farovžih pa ni nikjer nobenega, ki bi se branil vina. Kjer razsaja šnops med ljudstvom, ne stori niti koraka proti pogubonosnosti šnopsa, ker šnops cenijo više nego izobrazbo. Jasen dokaz za to je podal sedanjí dekan cerkljanski dr. Knaps, ko je rekel mladeničem na Livku, kjer je tačas pastiroval, da naj tiste krajcarje, katere bi dali v izobraževalno društvo, rajši dajo za šnops. — Šnops je zvest zaveznik klerikalizma ter je izdatno pomagal v gorah h klerikalni zmagi. Zato so klerikalci le na videz proti alkoholu, v resnici pa njega največji čestilci.

Opozarjamo na veselico, katero priredi pevskotamburaško društvo „Št. Andrež“ v Št. Andrežu dne 30. t. m. Pri isti sodeluje več tamburaških društev in prirede tekmovanje za sod pivo od 50 litrov.

Izroček iz poljedelskih poročil. — Da, da, vročina! Če me je kdo v preteklem vročem poletju vprašal:

Kaj bi storil, posebno pri delu na polju, proti hudi žeji, tedaj sem mu priporočil, kar s tem vsem mojim bralcem priporočam; poizkusil je in se mi zahvalil za dober svet in se nadejam, da bode marsikateri bralec teh vrstic, čeprav samo v mislih, storil isto, ako poskusi sam.

Vzemi, sem mu rekel, 1 liter vode, pri mešaj ji jedno polno žlico, približno 15—20 gramov „Frankovega“ pridatka h kavi, katerega ima tvoja žena itak v kuhinji, in kuhaj to dobrih 5 minut, potem postavi ta prevretek na stran za 5 minut, da se stisni, na to pa odliv prevretka postavi v klet, da se shladi (če ti bolje ugaja, lahko prideneš nekoliko sladkorja) in ga vzemi potem v steklenici s seboj na polje. — Najbolje je, če steklenico zagrebeš na kakem senčnatem prostoru, potem bode ta okrepčujoča pijača ostala dolgo časa hladna.

Ako si žejen, popij precejšnji požirek tega mrzlega „Frankovega“ prevretka in čudil se bodeš, da te žeja ne bode zopet nadlegovala dolgo časa.

„Frank“ torej ni samo najboljši dodatek h kavi, ker kot tak je itak splošno poznan, temuč tudi prav primerno sredstvo za žejo.

Gostilničarji. — Ako želite postreči Svoje pince z dobro kapljico, priporočam Vam pristen istrski teran po ugodni ceni. Obrniti se je na g. Hinko Stibil v Vrtovin pri drž. cesti pošta Črniče.

Trgovsko - obrtno in gospodarske vesti.

Kmetijski shod v Šebreljah. — V nedeljo dne 23. t. m. bo imel državni potovalni učitelj kmetijstva g. R. Zdošek v Tolminu kmetijski shod v Šebreljah. Predaval bo o živinoreji in zboljanju hlevov.

Otvoritev razstave. — V petek dopoldne se otvori na c. kr. učiteljsku v Gorici (v sobi I. in II. št. lečaja I. nadstr.) razstava ročnih del in risb.

Vabljen je sl. občinstvo, da si ogleda to vseskozi zanimivo in podirčno razstavo.

Novo hranilnico za otroke. — V Newjorku je izumel neki Amerikaneec novo vrsto hranilnice za otroke. Hranilnica je navadna velikosti, kakor se jih dobiva po prodajalnicah od K 1:20 do K 5. — Izumitelj pa je vtaknil v hranilnico malo uro, katera se navije, kakor hitro se dane v hranilnico komad 50 stotink, za kateri je napravljena odprtina. Ura gre 24 ur. Če se hoče torej, da gre ura redno, se mora vsaki dan uložiti v to hranilnico ali skrinjico 50 stotink ali 10 cent. ameriškega denarja. Tako se prihrani vsak teden 70 cent. ali v naši vrednosti K 3:50. Take hranilnice se prodajajo v velikem številu. Prav bi bilo, da bi se uvedle tudi pri nas.

Izkaz posredovalnice slovenskega trgovskega društva „Merkur“ v Ljubljani. — V službo se sprejme: 2 poslovodje, 2 knjigovodji in korespondent, 7 pomočnikov mešane stroke, 2 pomočnika specerijske stroke, 1 pomočnik manufakturne stroke, 1 pomočnik modne in galant. stroke, 2 kontoristinj, 1 blagajničarka, 4 prodajalke, 2 učenci. — Službe iščejo: 2 poslovodja, 4 knjigovodje in korespondent, 3 kontoriste, 12 pomočnikov mešane stroke, 4 pomočniki specerijske stroke, 3 pomočniki manufakturne stroke, 3 pomočniki železninarske stroke, 4 pomočnika modno in galant. stroke, 10 kontoristinj, 4 blagajničarke, 7 prodajalk. — Posredovalnica posreduje za delodajalce popolnoma brezplačno, za delojemalce proti mali odškodnini.

Pijte vsak dan z vinom, mlekom, konjakom ali s sadnim sokom rogaški Tempel-vrelec in boste imeli poleg prijetne, rezke in okrepčujoče pijače še prednost nje izbornega učinka na tek, prebavljanje in na redno menjavo snovi.

Razgled po svetu.

Državni zbor je bil odprt včeraj. Poslanci so bili skoro polnoštevilno navzoči. Galerije natlačene. Starostno predsedstvo je prevzel poslanec dr. Funke. Pozdravil je zbornico kot pravo ljudsko zbornico.

Velike nade, ki se stavljajo v to zbornico, se izpolnijo, vzlic temu, da čakajo isto velike naloge. Ako se bodo učenosti in izkušnji, ki sta tako bogato zastopani v zbornici, pridružili tudi volja za delo in gorečnost v izpolnjevanju dolžnosti, potem bodo država in njeni narodi imeli trajne in blagosodne plode. (Pohvala.) Zbornica ne more dostojneje pričeti svojega delovanja, kakor da se spominja cesarja, ki vrši svoj težavni poklic že skoraj 60 let. Zato pozivlja poslance na trikratni „živio“! cesarju. Skoraj vsi poslanci, ne izvzemši socialstov so vstali. Nato je predsednik imenoval izmed najmlajših poslancev provizorične tajnike ter je dal v vseh jezikih monarhije prečitati obljubo. Ministerski predsednik baron Beck je potem objavil, da bo zbornica slovesno odprta v sredo opoldne dne 19. t. m. Nato je bila seja zaključena. Prihodnja seja v četrtek.

V gosposko zbornico je poklicanih 44 novih članov, in sicer 14 dednih in 30 dosmrtnih. Med dosmrtnimi je tudi Slovenec kranjski deželni glavar Oton pl. Detela.

Ruska дума je razpuščena, češ, da ni reševala prav svoje naloge, marveč so se le še večale zmešnjave. Nove volitve so razpisane na dan 14. septembra, дума se skliče na dan 14. novembra. Spremeni se volilni red, po katerem dobijo inteligentnejši sloji več zastopstva.

Pojedina zločincev. — V Ameriki obstoji društvo „Bratstvo“, katero skrbi za zločince, so prestali kazni. Nedavno je prišlo temu društvu na misel napraviti banket zločincev. Banket se je vršil, 300 zločincev je bilo pri banketu, med njimi prav nevarni ljudje. Tudi govorili so, in sicer pripovedali iz razlagali svoje zločinsko življenje. Eden se je bil upijal tako, da je padel pod mizo, dva druga pa sta pobrala vse polno žlic in nožev v „prijeten spomin na tako lep banket.“

Mirovna konferenca v Hagu je bila odprta 15. t. m. Na tej drugi konferenci je zastopanih 47 držav.

Čez tri leta našli morilca. — V septembru 1904. je bil umorjen v Opčinah židar Fr. Decima iz Tirolske. Morilec je pri begu zgubil čepico. To čepico je nosil Jernej Bukalič, ki je bil izginil po umoru. Sedaj so ga dobili v Olomucu.

Z okno v drugem nadstropju je skočil na Dunaju 13-letni učenec Musil ter se ubil.

Tolstoj. — Poročajo zopet, da je grof Lev Tolstoj nevarno obolel.

Eugen Grion
Gorica, ulica Formica št. 4.
Nova kotlarska delavnica.

Zaloga neobdelane kotlovine in v plasteh. Kotli raznih velikosti. Distilirni aparati. Filtri. Raznovrstne kuhinjske posode. Vse po zmernih cenah.

Anton Potatzky v Gorici.

Na sredi Raštelja 7.
TRGOVINA NA DROBNO IN DEBELO.
Najceneje kupevališče ulnarščakega in drabnega blaga ter tkanin, proge in stitij.
POTREBŠČINE
za pisarnice, kadilce in popotnike.
Najboljše šivanke za šivalne stroje.
POTREBŠČINE
za krojače in čolnarje.
Svetilnice. — Rožni venc. — Mašne knjžice.
Mišna obuvala za vse letne čase.
Posebnost:
Semena za zelenjavo, trave in detelje.
Najbolje oskrbljena zaloga za kramarje, krošnjarje, prodajalce po sejnih in trgih ter na deželi. 2 35 8

Lekarna Cristofolletti
v Gorici.
ŽELODOČNE KAPLJICE
z znamko sv. Antona Padovanskega.
Zdravilna moč teh kapljic je neprekosljiva. — Te kapljice vredijo redno prebavljanje, če se jih dvakrat na dan po jedno žličico popije. Okrepč pokvarjeni želodec, storé, da zgine v kratkem času omotica in životna lenost (mrtvost). Te kapljice tudi storé, da človek raji je.
Cena steklenici 60 vin.
Cristofolletti je pijača iz kine in železa, najboljši pripomoček pri zdravljenju s trsknim oljem. Ena steklenica stané 1 krono 60 vin.

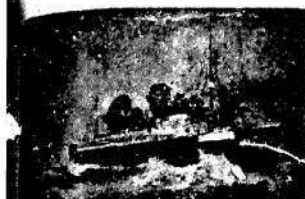
Fata morgana
se obljube kričeče reklame, o katerih se je marsikateri v svojo lastno škodo že večkrat prepiral. Tedaj kupujte le tam kjer ste se prepirali, da dobite za Vaš dober denar tudi pošteno blago, ker lahkomišeln je oni, kdor vraga svoj denar samo v najbolj ceno, ničvredno blago brez vsake trajnosti.
Kdor hoče dobiti zares dobro in trajno blago po primerno nizkih cenah, naj se obrne vedno le na domačo tvrdo.
J. ZORNIK — Gorica, Gosposka ulica št. 10
koja si šteje v čast, postreči svoje cenjene odjemalce vedno z blagom najboljše kakovosti.
Tu dobite največ izbor k asnih lišpov za obleke po vsakej ceni, čipke, trakove, svile, pajčolane, pasove, svilene šerpe in čipkaste rute, vezene, baržune, cvetlice za klobuke, dalje toaletna mila, dišave, Eau de Cologne, glavničke torbice iz pliša in usnja, žepne rute, nogovice, predpasnike, rokavice cvrinate in Glace najboljše tvarine; Zaloga belega in Jaeger perila za gospode, ovratnikov, naramnikov, krasnih ovratnic, kolesarskih jopic, golenic itd.
Dobite so že vse zadnje novosti najlepših solčnikov vsake vrste in cene.
V zalogi se drži vse potrebščine za gg. šivilje in krojače.
Izbira nedosežna!!
Cene brez konkurence!!

A. vd. Berini
Gorica, Šolska ulica št. 2.
velika zaloga == oljkega olja
prve vrste
najboljših vrst iz Istre, Dalmacije, Melfette, Bari in Nice
a prodajo na drobno in debelo.
Prodaja na drobno: Kron 104 112, 120, 136, 144, 160, 180, 2—, za luči po 80 vin
Na debelo: cene ugodne.
Pošilja poštino prosto na dom. Posodo se pušča kupcu do popolne vporabe olja; po vporabi se spet zamenja s polno.
Pravi vinski kis in navaden. Zaloga mila in sveč.
Cene zmerne.

Poprava in komisijska zaloga dvokoles
pri
BATJEL-U
Gorica, v. Duomo 3.
Prodaja tudi na mesečne obroke.
Ceniki od Waffenrad, Dürkopp, Diana itd. franko.

RAZGLAS.
Podpisana si usojata naznanjati, da smeta od 1. avgusta 1905. dalje vsled pridobljene koncesije od obrtne oblasti sprejemati vsa naročila
električne luči
in gonilnih naprav,
kakor tudi vsa popravila spadajoča v to stroko.
Z ozirom na dolgoletno vezbanje pri najboljših tvrdkah te stroke (Schuckert, Siemens & Halke) pričakujeta, da se bode slavno občinstvo ravno tako zaupno obračalo na podpisanca, kakor doslej ter zagotavljata solidno in ceno izvršitev vsakega naročila spadajočega v njih stroko.
Sprejemata cenj. naročila ter dajata razna pojasnila
spoštovanjem udana
Ivan Potočnik & A. Hügel
Mehanična delavnica.
Vpoljava plina, vode in električne luči.
V Gorici, za vojašnico št. 13.

Krojaškega delavca
in učenca
sprejme takoj
Ivan Golob v Solkanu.

Samo 6
dni

Havre-New York
vezijo zanesljivo najhitrejši brzoparniki
Francoske prekomorske družbe.
Edina najkrajša črta čez
Bazel, Pariz in Havre v Ameriko.
Veljavne vozne listke
brezplačna pojasnila daje samo
Ed. Šmarda,
posredniško potovalna pisarna
v Ljubljani, Dunajska cesta 18,
v novi hiši „Kmetijske posojilnice“, nasproti
znane gostilne pri „Figovcu“.

Tolminska hranilnica in posojilnica

Vabilo na XIII. redni občni zbor

ki se bode vršil
v nedeljo dne 23. junija t. l. ob 3. uri popoldne
v združenem uradu v Tolminu.

DNEVNI RED:

1. Nagovor in poročilo o računskem zaključku za leto 1906.
2. Razdelitev čistega dobička.
3. Slučajnosti.
4. Volitev načelnstva in nadzorstva.

Odlikovana pekarija in sladčičarna

Karol Draščik

v Gorici na Korunu v (lastni hiši)

zvršuje naročila vsakovrstnega tudi najfi-
nejšega peciva, torte, kolače za birmance
in poroke, odlikovane velikonočne
pince itd.

Prodaja različna fina vina in likerje
na drobno ali v originalnih butelkah
Priporoča se slavnemu občinstvu za mnogo-
brojna naročila ter obljublja solidno postrežbo
po jako zmernih cenah.

Dr. E. Volčič v Novem mestu
(Rudolfovo :: Kranjsko)
je uredil in izdal:

1. Civilno-pravdni red in sodni pravilnik

z drugimi civilno-
pravnimi zakoni.
— Knjiga je popo-
len zbornik pravil označene vrste; koncem tva-
rine je obširno stvarno kazalo v slovenskem in
hrvatskem jeziku. — Obseg XII. in 909 strani;
cena vezani knjigi 8 K. poština 5 v.

2. Odvetniška tarifa

določila v
slovenskem
in hrvat-
skem jeziku pred sodišči; sodne pristojbine.
Obseg 75 strani (20 tabel); cena 1 K 80 v. —
Knjigi se dobivata v „Slovanski knjigarni“
A. Gabršček v Gorici.

Št. 425
1907.

Objava.

Varuštvo deželnega hipotečnega
kreditnega zavoda je sklenilo znižati
eskompt zastavnih pisem od 98% na
97½%, in to uvaža trajajočo depre-
sijo denarnih trgov, ki se izraža v vi-
sokem merilu eskomptov in v nizkih
kurzih vseh vrednotnic neizvzemši
rentne in hipotečne papirje.

Ta ukrep, ki je bil že popred
opravičen, se je izkazal kot neodločljiv
kakorhitro je prišlo varuštvo do pre-
pričanja, da se utegne zavleči kriza na
denarnih trgih za precej časa.

Ravnateljstvo

deželnega hipotečnega kreditnega zavoda.

Orožja— municije,

predmeti za lov, dinamitne

patrone.

Zaloga šivalnih strojev in dvokoles
različnih sistemov. Lastna delavnica in
popravljalnica orožja dvokoles in šivalnih
strojev.

Kerševani & Čuk

v Gorici

— Stolni trg št. 9. —

Razpis službe.

Podpisano razpisuje službo krčmarja. Nastop 1. septembra
t. l. Ponudbe se sprejema do 10. julija t. l. Ozira se le na
krčmarje po poklicu. Lep in gotov dohodek je krčmarju za-
gotovljen. Vsa pojasnila daje podpisano načelstvo, na koje se
je tudi obrniti za vsak slučaj.

Komen, dne 10. junija 1907.

Načelstvo.

Največja zaloga slik

v modernih in antiknih okvirjih, — umetniške
vrednosti. — Slike prvih slovanskih slikarjev.
— Nabožne slike slovečih slikarjev. — Fran-
coske, angleške in ameriške gravure velike
umetniške vrednosti v okvirjih po želji
odjemnikov.

Razstava slik v „TRGODSKEM
DOMU“.

Knjigarna in trgovina z umetninami

A. Gabršček v Gorici.

Zahvala.

O priliki smrti našega nepozabnega očeta, siarega očeta in
tasta, gospoda

Josipa Kranc

trgovca, gostilničarja in posestnika

prisrčno zahvaljujemo vse sorodnike, prijatelje in znanke za mnogo-
brojno udeležbo pri pogrebu ter za izražena nam sožalja. — Vsem
srčna hvala.

V GORICI, dne 17. junija 1907.

Rodbine Kranc-Rovan-Bisail.

F. P. VIDIC & Komp. Ljubljana

opekarna in zaloga peči, ponudijo vsako poljubno množino

patentiranih

zarezanih strešnikov

„Sistem MARZOLA“

(Straufalzziegel)

„Sistem MARZOLA“

Barve: a) rdeči naravno žgani, b) črno impregnirani.

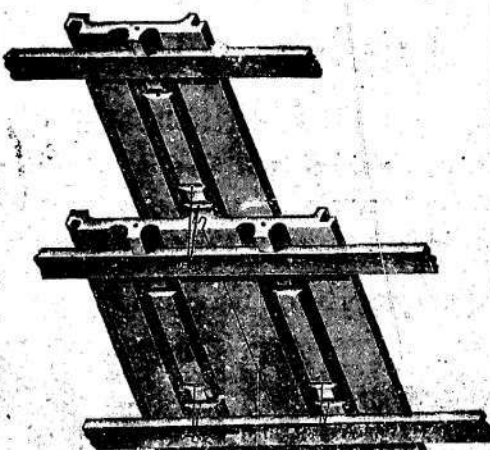
== Najličnejše, najcenejše in najpreprostejše strešno kritje. ==

Vsaki strešnik se zamore na lano pribiti ali pa z žico privezati, kar je gotovo velike
važnosti za kraje, ki trpe po močnem vetru in burji.

Vzorci in perspektive pošljemo na željo brezplačno.
Takošenja in najzanesljivejša postrežba.

Sprejmejo se zastopniki

Sprejmejo se zastopniki

FERNET-BRANCA

BRATOV BRANCA V MILANU

jedini lastni način za izdelovanje,

je najbolj učinkujoča želodčna grenčica sveta.

Neizogibno potrebno v vsaki družini!

Dobiva se v vsaki boljši delikatesni trgovini in v vsaki kavarni.

Razglās.

Karol grof Lanthieri, grajščak v Vipavi, proda iz proste roke od svojih v katasterskih občinah Lome in Javornik ležečih gojzdov, v izmeri 268 ha 51 a 77 m² in 490 ha 38 a 65 m², vpisanih pod vlož. štev. 970 kranjske deželne deske, in sicer:

1. del na Nemcu cenjen na K 18.000
2. „ Adamova kaša, Črtež in uhani vrh, cenjen na K 40.000
3. del Vrh Naderta, Budnov vrh, Smrekov vrh in Lipov vrh, cenjen na K 70.000
4. del Nad novim svetom in Travnj grič cenjen na K 70.000
5. del Nad travnim vrhom cenjen na K 30.000

Kdor želi kaj kupiti naj se oglasi pri gojzdnem oskrbništvu v Hrušci, dne 24., 26. ali 28. junija t. l. in si ogleda v prodajo namenjene dele.

Pogoji prodaje poizvejo se pri gojzdnem oskrbništvu v Vipavi.

Vipava, dne 10. junija 1907.

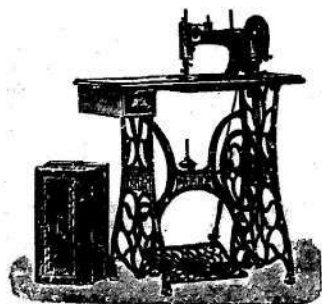
Luschka mp.

Proda se vsled smrti gospodarja hiša po zelo ugodnih pogojih.

Hiša je oddaljena deset minut od mesta Kranja, na Gorenjskem tik železniške proge. — V hiši je že dobro vpeljana gostilniška obrt. — K isti spada lepo prostrano dvorišče, hlev, šupa, vodnjak; poleg dvorišča velik lep senčnat vrt s krasnim razgledom; zraven je tudi nekaj zemljišča in kozolec.

Več se izve pri lastnici **Mariji Sirc, Kranj** (gostilna „pri Kroni“) Gorenjsko.

Pfaffovi šivalni stroji

so res najboljši za rodbinsko rabo, kakor na pr. za šivanje, krpanje in umetno vezenje. — Neprekosljivi za obrtne namene, šivajo naprej in obratno, tiho in mirno brez vsakega ropota. Jamčiva do 10 let.

Glavna zaloga in zastopstvo

SAUNIG & DEKLEVA V GORICI

Magistratna ulica štev. 1.

Imava v zalogi tudi šivalne stroje raznih drugih vrst in tovarov.

Cene zmerne, pogoji ugodni.

Glejno občasno je naproseno, da pred nakavo šivalnega stroja zahteva cenik, kateri se pošlje zastoj in franco.

Se dobiva v vseh lekarnah.

Najboljše zdravilo proti

Se dobiva v vseh lekarnah.

REVMAATIZMU in PROTINU

je liker **Godina** izdelan v Trstu v lekarnah **Rafael Godina**, lekarna „Alla Madonna della Salute“ pri Sv. Jakobu; **Josip Godina**, lekarna „AN' Igna“, Via del Farneto 4.

Cena steklenice K 1.40, iz Trsta se ne razdeljuje manj nego 4 steklenice proti povzetju ali naprej poslanim zneskom K 7.— pristo poštnina.

CHRISTOFLE

Namizna orodja in posodja vseh vrst.

Priznane težke posrebrane najlepše forme.

Kompletne kasete namiznega orodja, posodja za omake, kave, čaj, namizni podstavki, umetni izdelki.

Jedino nadomestilo pravega srebra.

Posebni izdelki za hotele, restavracije in kavarne, kakor tudi pensijone, gospodinjstvo itd.

C. kr. dvorni saloškiki

Christofle & Co. — Dunaj

L. Operaring 5 (Heinrichshof).

— Ilustrovan cenik na zahtevanje. — V vseh mestih zastopano po prekupcih.

Kot jamstvo svoje izvirnosti imajo naši izdelki posebno tovarniško znamko in ime Christofle.

Modre žene

Zahtevajo knjigo: „Motenje perijode“, spisal dr. med. **Levis**. — Knjige se razpošilja proti povzetju K 1.20.

Pojasnila daje zastoj

P. ZIERVAS

Kalk 244 pri Kolinu (Köln) ob Ren.

Pomladansko zdravljenje.

Koncentriran sirup iz saseparile.

Ta sirup je izdelan na poseben menjalni način ter vsebuje vse krepične snovi sasaparile in sladkih korenin. — Deluje izvrstno in v vspehom pri krvnih boleznih.

Cena 1 steklenice K 1.40.

Ravno isti sirup po način potassio-protojeduro K 1.60.

Dobiva se edino le v

lekarni **CRISTOFOLETTI** v Gorici na Travniku.

„Goriška ljudska posojilnica“

vpisana zadruga z omejenim jamstvom.

(V lastni hiši, Gosposka ulica št. 7, I. nadst.) — Telefon št. 76.

Račun poštne hranilnice štev. 837.315.

Vsled sklepa skupne seje načelstva in nadzorstva z dne 12. marca 1907. se:

Hranilne vloge obrestujejo po 4½%. Stalne vloge od 10.000 kron dalje z enoletno odpovedjo po dogovoru. Rentni davek plačuje posojilnica sama.

Hranilne vloge se sprejemajo od vsakogar.

Posojila dajejo zadružnikom na vknjižbo po 5½%, na varščino ali zastave in na menjice po 6%.

Glavni deleži obrestujejo koncem leta po 5½%.

Stanje 31. dec. 1906: Zadržnikov 1823 z deleži v znesku 104.790 kron. — Hranilne vloge: 1.675.188.82. — Posojila: 1.617.190.37. — Reservni zaklad: 82.382.63. — Vrednost hiš: 112.328.—

Ant. Breščak-u v Gorici,

v Gosposki ulici št. 14 (v lastni hiši)

kateri ima v zalogi najbogatejšo izbero pohištva vseh slogov za vsak stan, priprostega in najfinejšega izdelka.

Daje tudi na obroke.

Lastna delavnica

za tapcirano pohištvo.

Gene brez konkurence.

Različno pohištvo iz železa, podobe na šipe in platno, ogledala, žima in platno.